

Sygn. akt IV U 362/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 października 2018 r. w S.

odwołania B. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 16 marca 2018 r. Nr (...)

w sprawie B. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do świadczenia przedemerytalnego

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo B. G. do świadczenia przedemerytalnego od dnia 21 grudnia 2017 roku.

Sygn. akt: IV U 362/18 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 16 marca 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.2 ust.1 pkt 2 ustawy z 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych odmówił B. G. prawa do świadczenia przedemerytalnego wskazując, że ostatni stosunek pracy ubezpieczonej został rozwiązany z dniem 31 marca 2017r. na podstawie art.30§1 pkt 2 kp ,tj. w drodze wypowiedzenia przed pracodawcę. Pracodawca ten na dzień rozwiązania umowy o pracę z ubezpieczoną zatrudniał powyżej 20 pracowników, co skutkuje tym, że za rozwiązanie stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu ustawy z 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy uważa się rozwiązanie tego stosunku z przyczyn nie dotyczących pracowników - zgodnie z przepisami ustawy z 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników w przypadku rozwiązywania stosunków pracy z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego więcej niż 20 pracowników. W przypadku ubezpieczonej warunek ten nie został spełniony, co uniemożliwia przyznanie jej świadczenia przedemerytalnego.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła ubezpieczona B. G. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do świadczenia przedemerytalnego. W uzasadnieniu stanowiska ubezpieczona wskazała, że dopiero z treści zaskarżonej decyzji dowiedziała się, że jej pracodawca zatrudniał powyżej 20 osób, co ma znacznie w kwestii trybu rozwiązania umowy o

pracę. Podniosła, że nie miała wpływu na treść zastosowanego przez pracodawcę trybu rozwiązania umowy o pracę, jednakże rozwiązanie to nastąpiło z przyczyn, które jej nie dotyczą (odwołanie k.1-2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując na argumentację i przepisy prawa przywołane w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona B. G. urodziła się w dniu (...) W dniu 3 grudnia 2016r. ubezpieczona osiągnęła 55. rok życia. W okresie od 1 października 2015r. do 31 marca 2017r. ubezpieczona pozostawała w zatrudnieniu, w ramach umowy o pracę, w (...) Sp. z o.o. w K. (świadczenie pracy z 31 marca 2017r. k.3 akt o świadczenie przedemerytalne). Pracę wykonywała w M., w prowadzonym przez pracodawcę punkcie sprzedaży papierosów i napojów niealkoholowych. Wykonywała pracę sprzedawcy – pracownika obsługi klienta. W okresie zatrudnienia ubezpieczona nie miała kontaktu z przedstawicielem pracodawcy z K.. Wynagrodzenie za pracę było jej wypłacane przez inną pracownicę zatrudnioną w tym samym punkcie sprzedaży ze środków pochodzących z utargu. Pod koniec marca 2017r. ubezpieczona otrzymała od innej pracownicy punktu sprzedaży w M. świadectwo pracy, opatrzone datą 31 marca 2017r., pieczęcią firmową oraz nieczytelnym podpisem przedstawiciela pracodawcy wskazujące na okres zatrudnienia od 1 października 2015r. do 31 marca 2017r. oraz tryb ustania stosunku pracy – w drodze oświadczenia pracodawcy z zachowaniem okresu wypowiedzenia art.30§1 pkt 2 kp. Około 2 tygodnie przed otrzymaniem w/w świadectwa pracy, ubezpieczona otrzymała od współpracownicy z punktu sprzedaży druk pisma o rozwiązaniu umowy o pracę przez pracodawcę z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia z powodu likwidacji działalności spółki. Pismo to nie zawierało daty jego sporządzenia oraz daty, w której upłynąć miał okres wypowiedzenia. Ubezpieczona własnoręcznie dopisała na przedstawionym jej druku pisma datę 31 marca 2017r., w której upłynąć miał okres wypowiedzenia umowy o pracę. Razem z ubezpieczoną wypowiedzenia umowy o pracę otrzymały pozostałe pracownice punktu w M. i po rozwiązaniu umów punkt ten przestał działać (świadczenie pracy z 31 marca 2017r. i pismo o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem k.3-4 akt o świadczenie przedemerytalne, zeznania ubezpieczonej k.16-17 akt sprawy).

Na dzień 1 marca 2017r. pracodawca ubezpieczonej ,tj. (...) Sp. z o.o. w K. zgłosił do ubezpieczenia 224 osoby (deklaracja rozliczeniowa z 1 marca 2017r.). Miesiąc później ,tj. od 1 kwietnia 2017r. ta sama spółka zgłosiła wyrejestrowanie z ubezpieczenia 131 pracowników oraz 43 zleceniobiorców. W miesiącach maj, czerwiec i wrzesień 2017r. w/w spółka wyrejestrowała odpowiednio 6 osób (w maju) i po 1 osobie w czerwcu i wrześniu. Do dzisiaj pozostało niewyrejestrowanych 9 pracowników, przy czym od miesiąca czerwca 2017r. płatnik składek nie składa dokumentów rozliczeniowych (pismo (...) Oddział w C. z 4 września 2018r. k.20 akt sprawy).

(...) Sp. z o.o. w K. w dalszym ciągu wpisana jest do Krajowego Rejestru Sądowego, ale nie posiada organu uprawnionego do jej reprezentacji, a korespondencja kierowana na adres spółki powraca nie podjęta (odpis z KRS i zwrot korespondencji k.10-14 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej B. G. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.2 ust.1 pkt 2 ustawy 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U. Nr 120, poz.1252 ze zm.) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat – kobieta oraz 60 lat – mężczyzna oraz osiągnęła okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 30 lat kobiet i 35 lat mężczyzn. Ponadto, jak stanowi dalej ustęp 3 wskazanego przepisu świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ustępie 1 po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna,
- 2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych, nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych,
- 3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

W okolicznościach sprawy niesporne było, że do dnia rozwiązania ostatniego stosunku pracy – ze spółką (...) Sp. z o.o. w K., tj. do dnia 31 marca 2017r. ubezpieczona ukończyła 55. rok życia oraz wykazała okres ubezpieczenia uprawniający do emerytury w wymiarze co najmniej 30 lat (vide: zaskarżona decyzja k.28 akt o świadczenie przedemerytalne). Poza sporem pozostawało również to, że ubezpieczona przed wystąpieniem z wnioskiem o świadczenie przedemerytalne pobierała przez co najmniej 180 dni zasiłek dla bezrobotnych (nie odmawiając w tym okresie propozycji pracy) i z wnioskiem o przedmiotowe świadczenie wystąpiła przed upływem 30 dni od wydania przez Powiatowy Urząd Pracy dokumentu poświadczającego okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych (zaświadczenie z PUP w M. z 15 grudnia 2017r. k.5 akt o świadczenie przedemerytalne).

Jedyną okolicznością sporną było to, czy rozwiązanie z ubezpieczoną stosunku pracy z dniem 31 marca 2017r. nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Organ rentowy podniósł, że przesłanka ta nie została w przypadku ubezpieczonej spełniona, gdyż ze świadectwa pracy z 31 marca 2017r. wynika, że rozwiązanie stosunku pracy z ubezpieczoną nastąpiło w drodze wypowiedzenia umowy przez pracodawcę w trybie przepisów kodeksu pracy, w sytuacji, gdy przepisy ustawy z 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy odsyłają w tym zakresie do regulacji ustawy z 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz.U. z 2016r., poz.1474 ze zm.), a przepis art.1 ust.1 pkt 2 tejże ustawy przewiduje, że uregulowania zawarte w ustawie stosuje się w razie konieczności rozwiązania przez pracodawcę zatrudniającego co najmniej 20 pracowników (tak w przypadku (...) Sp. z o.o. w K.) stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników, w drodze wypowiedzenia dokonanego przez pracodawcę, a także na mocy porozumienia stron, jeżeli w okresie nieprzekraczającym 30 dni obejmuje co najmniej 10% pracowników, gdy pracodawca zatrudnia co najmniej 100, jednakże mniej niż 300 pracowników (tak w przypadku (...) Sp. z o.o. w K., która na dzień 21 marca 2017r. zatrudniała 224 pracowników – vide: wcześniejsze ustalenia).

Poza sporem jest, że w piśmie o wypowiedzeniu ubezpieczonej umowy o pracę oraz w świadectwie pracy w/w pracodawca nie przywołał regulacji w/w ustawy jako podstawy rozwiązania umowy o pracę, co nie przekreśla ustalenia, że w rzeczywistości rozwiązanie z ubezpieczoną stosunku pracy nastąpiło z przyczyny jej niedotyczącej oraz w warunkach, o których mowa w art.1 w/w ustawy z 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników. Po pierwsze sam pracodawca jako przyczynę rozwiązania stosunku pracy z ubezpieczoną wskazał likwidację działalności spółki, a zatem okoliczność niedotyczącą pracownika, a ponadto w przeciągu 1 miesiąca wyrejestrował z ubezpieczenia 131 pracowników i 43 zleceniobiorców, a zatem prawie całą swoją załogę (vide: pismo ZUS O/C. k.20 akt sprawy). Powyższa przyczyna rozwiązania umowy o pracę oraz w/w dane co do liczby wyrejestrowanych pracowników w przeciągu okresu od 1 marca do 1 kwietnia 2017r., a także fakt, że spółka (...) - choć nadal wpisana do KRS - nie składa dokumentów rozliczeniowych, nie posiada zarządu i nie odbiera korespondencji, w pełni uzasadniają stwierdzenie, że spółka ta nie prowadzi już działalności i w konsekwencji w pełni uprawnione jest ustalenie, że rozwiązanie z ubezpieczoną stosunku pracy nastąpiło z przyczyny jej niedotyczącej, a jednocześnie spełnione zostały przesłanki z art.1 ust.1 pkt 2 w/w ustawy z 13 marca 2003r. co do wymaganej liczby zwolnionych pracowników w przeciągu 30 dni.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał B. G. prawo do świadczenia przedemerytalnego od 21 grudnia 2017r., tj. od następnego dnia po złożeniu wniosku o to świadczenie – art.7 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.